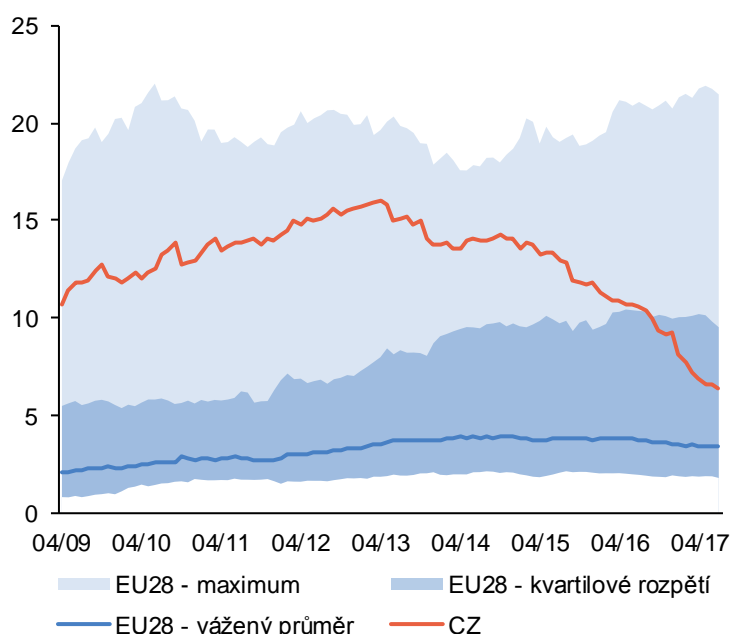

Odpoď Česká národní banky na diskuzní dokument Basilejský výbor pro bankovní dohled „Regulatorní zacházení se svrchovanými expozicemi“, uveřejněný v prosinci 2017¹

9. března 2018

Česká národní banka (ČNB) považuje problematiku regulace svrchovaných expozic v bilancích bank za důležitou. Ještě v roce 2015 patřila ČR k zemím, kde banky měly největší podíl domácích státních dluhopisů na aktivech v EU (Graf 1). S tím, jak se budou výnosy dluhopisů zvyšovat nad mimořádně nízké až záporné úrovně z let 2016 a 2017, může se příslušný podíl začít vracet k dřívější úrovni. Dluhová krize v Evropě ukázala, jak může být nadměrné sepětí bank a předlužených vlád jejich zemí rizikové pro obě strany.

Graf 1
Držba domácích vládních dluhopisů domácími MFI
(v % celkových aktiv MFI)

Pramen: ECB, výpočty ČNB

Pozn.: Držba centrálními bankami je vyňata. Ukazatel zahrnuje držbu dluhopisů sektoru všeobecné vlády ("general government").

Vysoká koncentrace domácích státních dluhopisů v bilancích domácích bank vedla ČNB k intenzivním debatám, jak tuto situaci včas řešit. Počínaje rokem 2015 ČNB přezkoumává a vyhodnocuje rizika koncentrace svrchovaných expozic v bilancích českých úvěrových institucí na základě své interní metodiky. Tu ČNB používá jako mikroobezřetnostní dohledový nástroj, který spadá pod Pilíř 2.² Nástroj je určen výlučně pro řízení rizika koncentrace domácích státních cenných papírů. V budoucnu však nelze vyloučit koncentraci expozic domácích bank vůči jiné svrchované entitě.³ Rozvinutí metodiky ČNB i

¹ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d425.htm>

² http://www.cnb.cz/cs/financi_stabilita/zatezove_testy/download/InterniMetodika_SvrchovaneExpozice.pdf

³ Změna svrchovaného portfolia by mohla být motivována přijetím eura nebo přeměnou některých bank na pobočky.

pro zahraniční svrchované entity by si vyžádalo dlouhodobější výzkum. Zejména z těchto důvodů ČNB vítá, že BCBS uvažuje o případných úpravách regulatorního zacházení se svrchovanými expozicemi.

Návrhy na změnu regulace by měly reflektovat specifické postavení svrchovaných expozic na trhu. Změna regulace v oblasti úvěrového rizika by rozhodně neměla být diskriminační vůči některým typům jurisdikcí (malé vs. velké státy, státy v měnových uniích a mimo ně, státy s významným podílem cizoměnového dluhu apod.). Rizikové váhy by měly odrážet skutečně podstupované úvěrové riziko, které od určité velikosti zadlužení není nulové pro jakoukoliv zemi.

Vzhledem k již vytvořeným úzkým vazbám mezi bankami a svrchovanými entitami by změny v regulaci neměly vést k nezamyšleným negativním efektům na straně bank i vlád. To se týká zejména regulace velkých expozic bank vůči svrchovaným entitám. Opatření cílící na riziko koncentrace by měla působit preventivně tak, aby k nadměrným kumulacím rizikových svrchovaných expozic nedocházelo.

Vydání diskuzního dokumentu vítáme, neboť regulaci svrchovaných expozic by měla předcházet podrobná diskuze se zainteresovanými subjekty nejen z finančního trhu.

Odpovědi ČNB na vybrané otázky diskuzního dokumentu jsou uvedeny níže.

Q3 Jaký je váš názor na případné vymezení svrchovaných expozic?

S navrženým členěním souhlasíme. Z ekonomického pohledu má smysl rozlišit zacházení s expozicemi vůči centrální bance, vůči centrální vládě a vůči jiným subjektům veřejného sektoru. Rovněž má smysl v odůvodněných případech uplatnit stejné zacházení pro některé typy regionálních vlád a subjektů veřejného sektoru jako u centrálních vlád. Je však třeba obezřetnosti při důkladném posouzení, zda tyto subjekty skutečně představují úvěrové riziko srovnatelné s centrální vládou dané země.

Q4 Souhlasíte s tím, aby vymezení domácích svrchovaných expozic vycházelo jak z měny denominace expozice, tak z měny denominace zdroje financování? Jak by se takové vymezení provádělo v praxi?

Požadavek, aby se při rozhodování, zda se jedná o expozici vůči centrální vládě v domácí měně, přihlíželo i k tomu, zda jsou ve stejné měně i zdroje banky, nepovažujeme za nutný. Za klíčové považujeme, v jaké měně je expozice vůči centrální vládě denominována, a ne to, v jaké měně je banka financována (banka řídí měnové riziko obchodního i bankovního portfolia). Máme za to, že u centrální vlády (včetně subjektů veřejného sektoru se zacházením ekvivalentním centrální vládě) může hrát měna expozice důležitou roli. Centrální vláda vybírá daně většinou v domácí měně. Empirická evidence ukazuje vyšší pravděpodobnost, že vláda bývá selektivní v selhání u cizoměnového dluhu než u dluhu v domácí měně. Expozice vůči centrální vládě v domácí měně jsou tak teoreticky spojeny s nižším úvěrovým rizikem.

Navrhujeme proto, aby se přihlíželo výhradně k měně denominace expozice.

Q5 Souhlasíte s případným odstupňováním svrchovaných subjektů a s principem kritéria rizikové ekvivalence pro zacházení s určitými expozicemi vůči jiným subjektům než je ústřední vláda jako s expozicemi vůči ústřední vládě? Máte k tomuto kritériu nějaké připomínky?

S odstupňováním rizikivosti expozic uvedeným v diskuzním dokumentu obecně souhlasíme. Zaprvé, plně souhlasíme s tím, že centrální banky nesou diametrálně nižší riziko než centrální

vlády. Rovněž zastáváme názor, že národní autority by měly mít diskreci vyloučit expozice vůči centrální bance z celkového objemu expozic zahrnutých do výpočtu pákového poměru. To proto, že významná část těchto expozic může představovat vedlejší efekt měnové politiky, která je mimo kontrolu institucí. Tento přístup by umožnil vykompenzovat dopad provádění měnové politiky do rozvah institucí v zájmu náležité koordinace měnové a makrobezpečnostní politiky. Zadruhé, souhlasíme s tím, že centrální vlády jsou méně rizikové než ostatní svrchované subjekty.

V otázce vymezení podmínek pro ekvivalentní zacházení s expozicemi vůči regionálním vládám a dalším subjektům veřejného sektoru jako expozicemi vůči centrální vládě bude obtížné tyto podmínky konkrétně specifikovat. Bude záležet na regulaci přijaté v rámci příslušné jurisdikce, konkrétním posouzení dané instituce a jejího orgánu dohledu. Obecně se přikláníme k velmi přísným podmínkám pro to, aby tyto subjekty mohly být regulací považovány za ekvivalentní centrální vládě.

Další rozpad podle jednotek, které nesplňují podmínku ekvivalence centrální vládě, nedoporučujeme. Na jednu stranu je s expozicemi vůči regionálním vládám obvykle spojeno nižší úvěrové riziko než s ostatními subjekty veřejného dluhu, protože jejich rezoluce je obecně komplikovanější a tudíž zde existuje vyšší motivace centrálních vlád tyto subjekty zachraňovat, dostanou-li se do potíží. Na druhou stranu je v rámci těchto subjektů velká diverzita, a výše uvedené nemusí v řadě případů platit. To vše komplikuje stanovování rizikových vah. Proto se ČNB přiklání k variantě další dělení neprovádět, aby nevedlo ke znepřehlednění rámce.

Q6 Souhlasíte s tím, že kapitálové požadavky na svrchované expozice nemohou být spolehlivě modelovány a že při zacházení s těmito expozicemi by proto měl být používán standardizovaný přístup?

ČNB se plně ztotožňuje se skepsí, která panuje v rámci BCBS ohledně schopnosti bank obezřetně modelovat selhání svrchovaných emitentů, resp. modelovat rizikové parametry (PD a LGD) pro odhadování takového selhání. Záměrem interních modelů v rámci regulačního rámce Basel II bylo využít expertizu bank při řízení dobře známých a statisticky robustně modelovatelných rizik, jako například riziko selhání u standardizovaných retailových úvěrů. Selhání svrchovaných emitentů jsou obtížně modelovatelná vzhledem k omezenému počtu takových událostí. Navíc události těchto selhání jsou veřejně známy, a proto jednotlivé banky nemají při jejich modelování lepší informace než jiné banky, orgány dohledu a odborná veřejnost. Při své dohledové činnosti pozoruje ČNB velkou diverzitu v odhadech bank používajících IRB přístup u identických svrchovaných expozic. To ukazuje na obtížnost robustního modelování úvěrového rizika ze svrchovaných expozic a vytváří nerovné konkurenční prostředí. ČNB nespátřuje přidanou hodnotu interních modelů pro svrchované úvěrové riziko ze svrchovaných expozic ve vztahu k nákladům, které přináší jak na straně dohlížených institucí, tak na straně orgánu dohledu. S ohledem na všechny tyto argumenty ČNB podporuje zrušení možnosti používat IRB přístup pro svrchované expozice.

Souhlasíme s hodnocením v diskuzním dokumentu, že parametr LGD se u svrchovaných expozic modeluje obtížněji než parametr PD. Proto odstranění pokročilého IRB přístupu se jeví jako první krok. S postojem BCBS uplatněným v dokumentu „Basel III: Finalising post-crisis reforms“⁴, že pro obtížně modelovaná rizika má být přípustný pouze standardizovaný přístup, je však konzistentní odstranění obou variant IRB přístupu.

---

⁴ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.pdf>

Q7 *Jaký je váš názor na to, jak by zacházení se svrchovanými expozicemi v rámci standardizovaného přístupu mělo být koncipováno a kalibrováno? Jak by měl tento přístup vyvažovat jednoduchost, porovnatelnost a citlivost na riziko? Existují nějaké obecné důvody, které by mohly ospravedlnit diferencované zacházení s různými typy svrchovaných subjektů, včetně zacházení s expozicemi vůči centrálním bankám a ústředním vládám?*

V otázce návrhu na změnu standardizovaného přístupu spatřujeme dva zásadní aspekty. Prvním je samotný **způsob stanovování rizikových vah**. Jako vhodný kompromis mezi citlivostí na riziko a jednoduchostí přicházejí v úvahu buďto tabulka podle kategorií (bucketů) externího ratingu nebo tabulka podle rozmezí hodnot několika indikátorů, které se vyznačují dobrou vazbou na úvěrové riziko. ČNB spatřuje výhody i nevýhody obou způsobů a mírně preferuje variantu externího ratingu s tím, že by banky také povinně vyhodnocovaly indikátory, jejichž ilustrativní seznam by byl doporučen BCBS, pro účely interně stanoveného kapitálu v rámci Pilíře 2. Orgány dohledu by pak hodnotily, zda mají banky popsanou metodiku k vyhodnocování rizik ze svrchovaných expozic pomocí těchto indikátorů i dalších dostupných informací a zda výsledky tohoto vyhodnocování obezřetně promítají do rizikových vah. Rizikové váhy v Pilíři 1 by tak tvořily práh pro rizikové váhy uplatňované bankami pro účely interně stanoveného kapitálu (tzn. v rámci Pilíře 2).

I když je tabulka č. 6 diskuzního dokumentu označena jako ilustrativní, s uvedeným odstupňováním rizikových vah obecně souhlasíme. Máme za to, že úvahy BCBS směřují k používání vyšší rizikové váhy až u subjektů s poměrně špatným ratingem. Tento přístup má výhodu, že zvyšuje politickou průchodnost, protože umožňuje velké části zemí nízké rizikové váhy a snižuje negativní dopad regulace na finanční trhy a svrchované emitenty v těch zemích, které se kvalifikují do nejvyššího stupně. Na druhé straně tabulka není dostatečně granulární. V případě velkých rozdílů mezi rizikovými vahami by mohlo dojít ke „cliff efektu“, když by změna ratingu emitenta vedla k jeho přeřazení do jiného regulatorního bucketu. „Cliff efekty“ ale budou obecně nastávat i v případě navázání rizikové váhy na několik indikátorů⁵. Z těchto důvodů považujeme za žádoucí zvážit zvýšení počtu bucketů na 6 jako u ostatních kategorií expozic. Navrhujeme, aby riziková váha u bezpečných bucketů stoupala pouze mírně, a naopak aby strmě narůstala u horších bucketů. Další diferenciací mezi jednotlivými svrchovanými expozicemi v rámci jednoho bucketu by měla probíhat prostřednictvím Pilíře 2.

Druhou zásadní otázkou je, **zda nejkvalitnější dluhopisy centrálních vlád mají mít nulovou nebo nenulovou váhu**. Princip ekvivalence rizika a obezřetnosti by vyžadoval, aby váha byla nenulová. Na druhou stranu je třeba pečlivě zvažovat nezamýšlené dopady nenulové rizikové váhy u nejkvalitnějších dluhopisů centrálních vlád umocněné dalšími prvky regulace (např. stanovení očekávaných ztrát podle IFRS 9, LCR, apod.) či jejich vzájemné nekonzistence. Změna poptávky po státních dluhopisech by mohla též nepříznivě ovlivnit emitenty.

ČNB vždy zastávala názor, že neexistují žádná zcela bezriziková aktiva. Proto se ČNB kloní k názoru, že obecně by i vysoce kvalitním svrchovaným expozicím vůči emitentům jiným než centrální banka měla být přiřazena nenulová, i když velmi nízká riziková váha. Velmi nízké rizikové váhy uvedené v diskuzním materiálu by vygenerovaly pouze malý kapitálový požadavek, který by rozhodně neohrožoval plnění požadavků kapitálové přiměřenosti v ČR a vysoce pravděpodobně i v ostatních jurisdikcích. Z toho důvodu ČNB souhlasí s odstraněním národní diskrece zacházet se svrchovanými expozicemi vůči centrální vládě jako s expozicemi

---

⁵ Variantu spojitého navázání rizikové váhy na hodnoty indikátorů považujeme za příliš komplikovanou, a proto ji nepodporujeme.

vůči centrální bance. Odstranění diskrece by navíc přispělo k vytváření rovných podmínek na globální úrovni. Na zvážení je, zda neklasifikovat expozice i podle zbytkové splatnosti, kdy by cenným papírům se zbytkovou splatností např. do 2 let náležela nižší riziková váha než cenným papírům se zbytkovou splatností např. 10 let. U dluhopisů s krátkou zbytkovou splatností by i s mírně horším ratingem mohla být přiřazena velmi nízká riziková váha. Důvodem je, že úvěrové riziko roste se zbytkovou splatností nástroje.

V každém případě by při zavádění změn do standardizovaného přístupu měl být umožněn dlouhý náběh, aby se omezily možné negativní dopady spojené s realokací portfolií.

Q8 Jakou roli by při určování rizikových vah svrchovaných expozic v rámci standardizovaného přístupu mohly hrát specifické indikátory, které nevycházejí z ratingu?

Indikátory uvedené v diskuzním dokumentu mohou redukovat negativa mechanického spoléhání na externí rating. ČNB souhlasí s tím, že by banky měly indikátory rizikovosti využívat, a to v rámci Pilíře 2. Výsledky analýz rizikového profilu svrchované expozice za použití těchto indikátorů by měly banky promítnout do svých rizikových vah pro účely interně stanoveného kapitálu.

Q9 Jaký je váš názor ohledně přístupu, který by pro snižování rizika koncentrace svrchovaných expozic využíval mezní přírážku pro rizikovou váhu? Zastáváte nějaký názor ohledně případné koncepce, granularity či kalibrace tohoto přístupu?

ČNB vnímá riziko koncentrace svrchovaných expozic jako klíčové v kontextu regulace svrchovaných expozic. V rámci řízení rizika koncentrace je vhodné vyjít z kategorizace svrchovaných expozic, které přináší diskuzní dokument a kterou ČNB podporuje.

Expozice vůči centrální vládě (a vůči jí ekvivalentním subjektům) by neměly být omezovány tvrdým limitem koncentrace jako u ostatních kategorií expozic, ať již ve výši 25 % nebo jiné výši. Svrchované expozice mají v ekonomice a na finančním trhu významnou roli, a proto by tvrdé limity mohly vyvolat vysoce nežádoucí dopady nejen na obchodní modely bank. Jsme názoru, že řízení rizika koncentrace svrchovaných expozic vyžaduje zvláštní režim. Mezní přírážku pro rizikovou váhu penalizující vyšší míru koncentrace proto považujeme za vhodný nástroj.

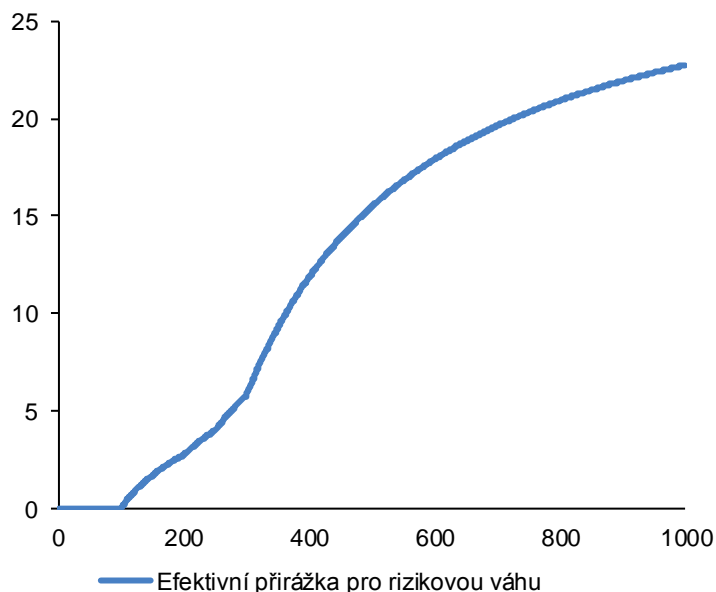
Souhlasíme i s ilustrativní kalibrací, aby svrchované expozice do nejvíce 100 % kapitálu banky vzhledem ke své specifické funkci na trhu žádné přírážce nepodléhaly. Považujeme i za rozumné, že mezní přírážka na rizikovou váhu strmě narůstá s pokračující koncentrací. Limitně se v ilustraci blíží přírážka k rizikové váze 30 %, čímž se koncentrovaná držba svrchovaných expozic stává kapitálově nákladnější než řada jiných expozic (tabulka č. 7, str. 29). To považujeme jako vhodnou prevenci k zabránění nadměrné akumulace svrchovaných expozic v portfoliích jednotlivých bank.

Multiplikativní varianta kalkulace přírážky pro rizikovou váhu je zajímavá svou citlivostí na souběh vyššího úvěrového rizika s vyšší koncentrací. Riziko koncentrace se stává na tvorbu kapitálu nejnáročnější tehdy, když současně narůstá úvěrové riziko svrchované entity. Může být ale obtížnější zajistit, aby riziková váha pro úvěrové riziko přesně odrážela rizikovost (viz Q7). Na zvážení proto dáváme, zda návrhy v tabulce č. 7 pro mezní přírážku k rizikové váze na riziko koncentrace nerozšířit o druhou dimenzi, která by obsahovala úvěrové riziko expozice. Tato dimenze by mohla být navázána na navrhované stupně úvěrového rizika (ať podle externího ratingu nebo podle indikátorů) ve standardizovaném přístupu. Expozicím s vyšším úvěrovým rizikem by při stejné úrovni koncentrace náležela vyšší riziková váha.

Výhoda tohoto řešení by se projevila zejména tehdy, pokud by byla stanovena nulová riziková váha pro úvěrové riziko v Pilíři 1.

V rámci ilustrativní kalibrace (tabulka č. 7, str. 29) se mezní přírážka k rizikové váze ve výši 5 % pro podíl expozice mezi 100–150 % kapitálu nezdá být plně konzistentní s průběhem nárůstu přírážky (Graf 2). Z tohoto důvodu navrhuje pro tento podíl použít mezní přírážku ve výši 3 %.

Graf 2
Efektivní přírážka pro rizikovou váhu v závislosti na koncentraci svrchované expozice
(osa x: expozice jako podíl na kapitálu v %, osa y: v p.b.)

Pramen: ČNB

Pozn.: Osa x představuje expozici vůči svrchované protistraně v poměru ke kapitálu. Osa y představuje přírážku pro rizikovou váhu vypočtenou jako přírůstek rizikově vážených aktiv dělený hodnotou expozice.

Vzhledem k tomu, že vytvořený kapitál pomocí přírážky na rizikovou váhu nebude postačovat k pokrytí celé ztráty ze selhání svrchovaného emitenta, je role koncentračních přírážek primárně preventivní. Hlavním cílem je alespoň částečně zvýšit odolnost banky a motivovat ji k obezřetnému chování.

Ostatní subjekty veřejného sektoru by neměly podléhat výhodnějším limitům koncentrace než privátní sektor.

ČNB dlouhodobě považuje riziko koncentrace svrchovaných expozic za téma, které je v České republice důležité. Ve snaze tomuto riziku předcházet se v roce 2015 rozhodla, že začne používat vlastní mikroobezřetnostní dohledový nástroj v rámci Pilíře 2. Nástroj je navržen tak, aby motivoval úvěrové instituce k obezřetnému přístupu vůči svrchovaným expozicím, které již nabývají systémové významnosti. ČNB jednou ročně přezkoumává a vyhodnocuje, zda opatření, strategie, procesy a mechanismy, které instituce zavádějí, skutečně zajišťují bezpečné a spolehlivé fungování a řádné řízení a krytí rizik. Důležitou součástí metodiky ČNB⁶ je zátěžový test domácích veřejných financí. ČNB má s tímto nástrojem

⁶ http://www.cnb.cz/cs/financi_stabilita/zatezove_testy/download/InterniMetodika_SvrchovaneExpozice.pdf

kladnou zkušenost, neboť Ministerstvo financí České republiky (které je zároveň fiskální autoritou i dluhovou agenturou) se domnívá, že pravidelné zveřejňování výsledků tohoto procesu mu napomáhá při dosahování jeho cíle, tj. dlouhodobé finanční stability. Instituce vítají výsledky testování jako návod pro vyhodnocování rizik. Od svého zavedení se tento nástroj nesetkal s negativním stanoviskem ze strany politických představitelů ani veřejného či bankovního sektoru. Byl připraven v období zřetelně udržitelných veřejných financí, a tedy i velmi nízkého úvěrového rizika státu, a nevedl tedy ke zvýšení kapitálových požadavků pro banky či vládních nákladů na obsluhu dluhu.

Nástroj ČNB je v souladu s logikou obsaženou v diskuzním dokumentu. Základním principem je zde alokace dodatečného kapitálu svrchovaným expozicím v institucích vystavených riziku koncentrace, pokud je identifikováno zvýšené svrchované riziko. Navýšení kapitálu není požadováno, dokud rizikovost svrchované expozice nepřesáhne předdefinovanou prahovou hodnotu. Nástroj ČNB je aplikován pouze na ty kategorie svrchovaných expozic, jejichž podíl na českém bankovním sektoru je systémově důležitý. Hlavním prvkem nástroje je procentuální limit, který rozděluje expozici na část, která je pod tímto limitem, a část, která je nad ním. Tento limit je klesající funkcí parametru PD dané svrchované entity vyjádřený pomocí indikátoru svrchovaného rizika (ISR) odhadovaného ČNB. Pokud ISR stoupá, limit se postupně snižuje. V důsledku toho se nadlimitní část zvyšuje, zatímco podlimitní se snižuje. Podlimitní část je nadále regulována v rámci Pilíře 1. Pro nadlimitní část vytvoří úvěrové instituce dodatečný kapitálový požadavek dle následujících podmínek: a) pokud tříletý výhled ISR překročí “měkký” práh ve výši 5 % a výsledky expertní analýzy tuto potřebu potvrdí, nebo automaticky pokud tříletý výhled ISR překročí “tvrdý” práh ve výši 8 %; a b) pokud úvěrová instituce doposud nevytvořila dostatečný kapitál pro krytí rizika koncentrace vyplývajícího ze svrchovaných expozic.

Q10 Jaká je současná tržní praxe týkající se srážek pro transakce se svrchovanými expozicemi na bázi repo operace? Domníváte se, že současná diskrece pro použití nulové srážky pro tyto operace by měla být z rámce pro snižování úvěrového rizika odstraněna?

S principem rizikové ekvivalence a obezřetnosti by při odstranění národní diskrece pro preferenční rizikovou váhu bylo konzistentní i odstranění diskrece tohoto typu. Stále by ovšem platilo, že svrchovaným expozicím bude náležet nejnižší srážka ze zajištění oproti ostatním typům aktiv.

Odstranění možnosti používat nulovou srážku by mohlo mít některé nežádoucí dopady. Například v souvislosti se změnou okruhu aktiv s nulovou rizikovou vahou pro úvěrové riziko by mohlo umocnit realokaci portfolií, protože aktiva s nově kladnou rizikovou vahou by byla pro banky navíc spojena se srážkou.

Zpřísněné regulatorní zacházení se svrchovanými expozicemi může mít dopad i na expozice vůči subjektům, které disponují zárukou svrchovaného emitenta, např. u institucí, které podporují export. Máme ovšem za to, že pozitivní efekty odstranění národní diskrece převažují. Odstranění diskrece by navíc přispělo k vytváření rovných podmínek na globální úrovni.

Q11 Máte nějaké připomínky k případným pokynům ohledně svrchovaných expozic v rámci Pilíře 2? Je třeba vytvářet další pokyny?

Postupy Pilíře 2 jsou klíčové pro zajištění obezřetného řízení svrchovaného rizika. Jsou rovněž důležité proto, aby nedocházelo k příliš mechanickému spoléhání na rizikové váhy z Pilíře 1. Pilíř 2 umožňuje orgánu dohledu včasnou reakci na situaci, kdy se rizika zhoršují,

aniž by to vedlo k adekvátnímu zpřísnění kapitálových požadavků v rámci Pilíře 1. Dle našeho názoru mohou být kapitálové požadavky v Pilíři 2 vhodným doplňkem ke kapitálovým požadavkům k úvěrovému riziku v Pilíři 1 zejména v případě, že kategorie rizikových vah v Pilíři 1 pro úvěrové riziko a riziko koncentrace nebudou dostatečně granulární. Představené indikátory pro monitoring považujeme za adekvátní. Metodika ČNB pro vyhodnocování rizika koncentrace s většinou z nich již pracuje.

Q12 Máte nějaké připomínky k případným požadavkům na zveřejňování informací o svrchovaných expozicích v rámci Pilíře 3? Je třeba vytvářet další požadavky na zveřejňování?

Navrhované šablony pro zveřejňování považujeme za dostatečně podrobné. V případě, že by BCBS chtěl jít cestou zvýšení podrobnosti, doporučujeme navázat šablony na navrhované regulační zacházení s úvěrovým rizikem v Pilíři 1, tj. podle entit a měn. To znamená, že by pro každou jurisdikci s významnou expozicí bylo uváděno následující členění: (1) centrální banka v domácí měně, (2) centrální banka v cizí měně, (3) centrální vláda a jí ekvivalentní subjekty v domácí měně, (4) centrální vláda a jí ekvivalentní subjekty v cizí měně a (5) ostatní subjekty veřejného sektoru ve všech měnách dohromady.

Q13 Souhlasíte s tím, aby domovské orgány bank působících na mezinárodní úrovni uznávaly obezřetnostní zacházení se svrchovanými expozicemi, jaké používají hostitelské orgány pro dceřiné společnosti?

ČNB obecně souhlasí s návrhy, aby domovské orgány uznávaly zacházení používané hostitelskými orgány v co nejvyšší míře, pokud je zacházení hostitelských orgánů dostatečně obezřetné. Takové uznávání by mělo vést k vyšší konzistenci při výpočtu kapitálových požadavků.